

SPECIFIKA KLINICKÉ A PATOLOGICKÉ TERMINOLOGIE

Na rozdíl od anatomického názvosloví není klinická terminologie v mezinárodním měřítku standardizovaná. Lékaři postupují dle českého překladu **MKN -10** – Mezinárodní klasifikace nemocí.

Obsahuje:

klinické a patologické názvy nemocí
poruchy
úrazy
léčebné postupy

Charakteristické rysy:

- **převaha řeckých slovních základů**
- **přednostně řecké koncovky**
- **četné předložkové vazby**
vyjadřují **souběh**: in + ABL. = během, při; **směr**: ad + AK.; **způsob, míra, účinek**: cum+ABL.; **důvod**: propter+AK.; **prvotní příčina**: ex+ABL.
- **složitější syntaktické konstrukce**
- **postavení adjektiva** označující poranění, ránu, nemoc: buď těsně za substantivem, nebo až na konci
- **vyjádření strany**: *lateris utriusque –l. utr.*
- **stupeň poranění**: gradus minoris/majoris/ minimi/maximi; gradus primi, secundi,...
- **přípona zánětlivým onemocněním** – itis, GEN. –itidis
- **přípona nádorovým onemocněním**: -oma, GEN. –omatis, N.
- **klinická eponyma** (s vlastními jmény nejčastěji objevivších a popsavších nemoc)
- **zkratky a akronyma** (= počáteční písmena nekolikaslovných názvů)
- **vyjádření nejistoty lékaře**: suspicio + GE: SG. onemocnění; název onemocnění v NOM. + suspectus, a, um; název choroby + vs./v. s. = verisimiliter = pravděpodobně

Příslovce – adverbia v lékařských dokumentech

bene	dobře
male	špatně
partim	částečně
probabiliter	pravděpodobně též verisimiliter
recenter	nedávno